

***"Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen:
Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen."***

Preek over Mattheüs 4:17

uitgesproken in de TER HOOGKERK
Gereformeerde Gemeente Middelburg-Centrum
3-2-2002 middagdienst

door
ds. M. J. van Gelder
predikant Gereformeerde Gemeente Middelburg-Zuid

Gemeente.

Wij lezen in het Nieuwe Testament, van het begin van *de tekenen* die Jezus deed in Johannes 2. Maar wij lezen ook van het begin van *de prediking* waarmee Jezus begon. U leest daarvan in Mattheüs 4 vers 17, waaruit wij ook vanmiddag, met Gods hulp, het woord zouden willen bedienen. Mattheüs 4 vers 17. ***"Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen."***

Even ter vergelijking: Markus 1 vers 15, daar heeft u ongeveer dezelfde woorden: De tijd is vervuld, en het koninkrijk Gods is nabij gekomen; bekeert u en gelooft het Evangelie.

Het begin van Jezus' prediking.

1. Wij letten op de **prediking** van de bekering.
2. Vervolgens op de **noodzaak** van de bekering.
3. En dan ook op de **aandrang** tot de bekering.

Het begin van Jezus prediking. Een *prediking* van bekering, de *noodzaak* tot bekering en ook de *aandrang* tot bekering.

Misschien is het woord *bekering* wel een ouderwets woord onder ons geworden misschien is *de bekering zélf* wel en ouderwets gebeuren geworden onder ons. Wij zouden hopen van niet. Geliefden, u en ik, wij samen kunnen het Rijk van God niet ingaan, tenzij er sprake is in ons leven *van de bekering tot God*.

Wat is eigenlijk bekering? In de Griekse taal worden twee woorden gebruikt die grotendeels overeenkomen. Het is een verandering van denken, van willen, van gevoelen, van levenswandel. Het is een totale omzetting van ons leven, van ons innerlijke leven. Het is een radicale omkeer. De mens loopt *die* kant op, en hij zal *die* kant op moeten. Die bekering is ook radicaal. Is niet halfslachtig, is niet een kwestie van praten, maar een kwestie van doorleven. Het gaat dwars door onze ziel heen. En het zal ook naar buiten tot uitdrukking komen in handel en in wandel. Een totale vernieuwing van de gehele persoon.

Geliefden, door de zondeval zijn wij van God vervreemd. De mens is weggelopen en is weg gegaan, met een altijddurende afwijking. Wat is nodig? Dat die mens terugkeert. Een kind kan ondeugend zijn thuis. Het loopt weg. En moeder zegt: *terug jij!* Zo moet het in ons leven gebeuren. Wij hebben een weg gekozen die niet goed is. Naar onze eigen gedachten, *doende de wil des vleses en der*

gedachten, zegt de apostel. En God zegt: *Terug! Terug! Radicaal terug!* Wij zijn van God afgeweken en het is nodig dat wij tot Hem terugkeren. En waar gaat het dan in de eerste plaats om? Om die mens of om God en Zijn eer? Wanneer wij van God afwijken, - en zo is het gegaan in onze zondeval, in onze eerste vader Adam - dan onteren wij God. Daarom zal de terugkeer tot Hem zijn tot eer van God en tegelijkertijd zal onze ziel er wél bij varen. *Want wie God verlaat*, - en dat is gebeurd - *heeft smart op smart te vrezén*. Maar die tot Hem wederkeert, die zal genezing vinden, die zal God Zelf mogen vinden. *Het allerhoogst en eeuwig Goed*.

U weet dat wij leren vanuit de Schrift dat wij in de zondeval Gods beeld zijn kwijtgeraakt. Wat betekent dat nou toch? Gods beeld kwijtgeraakt? Mag ik het zó zeggen, *dat de mens iets op God geleek?* Bijvoorbeeld in *heiligheid*. Verre is God van goddeloosheid! De mens die werd geschapen, was evenzeer *heilig*. God is een *Geest*. En ook de mens was *geestelijk*, kennende God, had gemeenschap met Hem. Door de zondeval is dat radicaal weg! En wat is nodig? Dat die gemeenschap weer hersteld zal worden. Dat Gods beeld waarnaar wij geschapen zijn in kennis van Hem, in heiligheid, - aan Hem gewijd, betekent dat - in gerechtigheid zonder zonde, dat dát weer hersteld zal worden in het hart van de mens. En zó de vereniging weer tussen God en ons mag plaatsvinden. Waarbij tegelijkertijd die mens dan verlost zal worden van het oordeel wat over zijn afval van God gekomen is.

Geliefden, we zijn niet een klein eindje van God weggegaan, maar we zijn door de zondeval een eeuwigheid van Hem verwijderd. Het is ook niet zó, dat wij gedeeltelijk zondig zijn geworden en nog gedeeltelijk goed zouden zijn. De Bijbel leert ons: *radicaal dood door de misdaden en de zonden*. Het ergste is dat wij het niet weten. Wij weten dat niet. Daarom gaat de Bijbel ons dat vertellen. Op zichzelf is dat een wonder. Als de kwaal aangewezen wordt, als de schuld aangewezen wordt, is dat op zichzelf een wonder! Want God zou de gehele wereld rechtvaardig verloren kunnen laten gaan en om der zonde wil verdoemen! Zijn we het daarmee eens? Daar zullen wij het nooit mee eens zijn. Bittere vijandschap in mijn hart, als God mij voor eeuwig zou verstoten. Het is de genade van de Heilige Geest om de weerstand van het zondaarshart te verbreken en om hem met een gebroken hart aan de troon der genade neer te leggen. Bekennende oprecht mijn zonde; bedelende om bekering, wederkerende tot God en om de vernieuwing van hart en leven. En om God Zelf. Het gaat in het zaligen van zondaars in de eerste plaats om de eer van God en vervolgens ook om de zaligheid van onze ziel. En dat zijn twee dingen die bij elkaar behoren. Want de gezaligde zondaar zal God verheerlijken.

Geliefden, zeg ik te veel, dat al weten wij deze prediking, wij er nochtans ónbekend mee zijn? Want indien wij er waarlijk mee bekend zouden zijn, we zouden rust noch duur hebben. We zouden uitgedreven worden tot de Genadetroon. En we kunnen toch zo rustig leven! Onder de meest ernstige, of waarschuwendende, of lieflijke prediking, kunnen we zo ontzettend rustig leven, alsof er geen eeuwigheid is. Alsof wij geen onsterfelijke ziel hebben en alsof God niet vermaant en nodigt: *laat u met God verzoenen!*

Op zichzelf is dat reeds een ontzaglijk wonder dat die verzoening mogelijk is. Dat zijn de eeuwige barmhartigheden Gods, dat is Zijn eeuwig voornemen, dat is een

onuitsprekelijk wonder. En deze boodschap is Johannes gaan brengen, de voorloper van de Messias. En deze boodschap is Jezus Zelf gaan brengen.

"Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen!" Dat is dus Zijn boodschap. Het is de boodschap die niet nieuw is. Ik zei al, Johannes de Doper bracht die boodschap. Het is een boodschap die eeuwenlang uit de mond van de profeten geklonken heeft: *bekeert u, o huis Israëls! Waarom zoudt gij sterven?* Bekeert u! Het is de prediking die de apostelen zijn gaan brengen. Petrus was met name de eerste op de Pinksterdag. Het is de prediking die ook nu nog al de dienaren van het Evangelie zullen verkondigen. *Bekeert u, o huis Israëls, want waarom zoudt gij sterven?* God heeft recht op uw leven. Hij is uw Schepper. Daarom keert u af van de zonde en bekeert u tot God. Keert weder tot Hem. En het is ook een genadige prediking. Hij heeft recht op de bekering van ieder mensenkind - want wij zijn Zijn schepsel - daarom heeft Hij er recht op.

Hij laat het ook verkondigen als *een boodschap van genade*. Dat er bij God vergeving is, opdat Hij gevreesd wordt. En dat Hij goddeloze harten vernieuwdt door Zijn Heilige Geest. Opdat ze Gode beginnen te leven.

Dit Schriftgedeelte begint met de woorden: *"Als nu Jezus gehoord had, dat Johannes overgeleverd was, is hij wedergekeerd naar Galiléa."* Jezus neemt nu de prediking van Johannes over. *Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen!* Christus' optreden is temidden van het volk dat in duisternis is gezeten. En wat worden zij bevoorrecht, dat het *Licht der wereld* onder hen komt en dat Hij gaat zeggen: *bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen!* Hij zou dit volk in duisternis kunnen laten omkomen.

Wat een wonder is het dat deze prediking ook tot ons komt. *Wij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.* Hij zou niet onrechtvaardig zijn als Hij de hele wereld zou laten verloren gaan en om der zonde wil verdoemen. En nu is Hij het Die recht heeft op ons leven, omdat wij Zijn schepsel zijn. Maar wij hebben Hem onteerd. En toch is Hij Degene Die tot de mens komt, - die nooit tot God wederkeert - met de eis van bekering. Het werkverbond is door óns verbroken, niet door Hem verbroken. En daarom mag Hij ten volle onze gehoorzaamheid eisen.

En tegelijkertijd komt het als *een woord van ontferming*. Vanuit het verbond der genade komt de roepstem: *bekeert u tot Mij, o huis Israëls; want waarom zoudt gij sterven?* Dat is het woord van een bewogen God en van een bewogen Zaligmaker. Zij waren toen bevoorrecht door deze roepstem.

En ook wij zijn bevoorrecht door deze roepstem. *Van toen af heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.* We moeten deze tekst goed lezen. Er staat niet, dat Hij dit woord één keer gesproken heeft. Dat hij daarmee zijn prediking begonnen is en dan een punt. Maar vanuit de Griekse taal is af te leiden dat dit *het beginsel* van Zijn prediking is geweest. Dat Hij daarmee begonnen is en die prediking heeft voortgezet, altijd opnieuw.

En geliefden dat doet Hij nog, door middel van de dienaren van het evangelie. Hij zendt ze uit, opdat zij deze boodschap zullen verkondigen, altijd opnieuw. *Bekeert*

u, o huis Israëls, want waarom zoudt gij sterven? Het is het woord van behoud dat hij laat verkondigen. Zijn eer is ermee gemoeid en de zaligheid van een zondaar, die geen zaligheid meer waard is. Het is een onuitsprekelijk wonder. Het is Zijn recht en het is tegelijkertijd Zijn boodschap van genade. Zo is Hij dus begonnen te prediken. Want zo lezen wij dat toch in vers 17? Prediking is *uitroepen*. Prediking is niet: *wensen*. Natuurlijk mag de predikant een hartelijke wens uitspreken. Maar de prediking van wet en evangelie gebeurt niet in wensende zin, in de zin van: mocht het gebeuren, enz.. Maar het gebeurt met gezag. We lezen ook niet dat de Heere zegt: *u moet bekeerd worden*. Ook dat is waar. Want het is inderdaad het werk Gods. Maar Hij zegt: *bekeert u!* Het is Zijn opdracht. Het is Zijn bevel. Dat is Zijn prediking. En die bekering is noodzakelijk. En dan komen wij vanzelf tot het tweede.

2. De **noodzaak** van bekering.

Je zou de vraag kunnen stellen: hadden die mensen de omkeer naar God nodig? Hadden zij die bekering nu nodig? Het Joodse volk leefde bij de wet van God. Zij hadden de tempeldienst, zij hadden de offerande, zij hadden de bijzondere dagen en feestdagen die door hen werden gehouden. Ze probeerden de sabbat precies op tijd te houden. Wat doen zij dan voor kwaad? Waarom is dan bekering nodig?

Net als wij; net als wij kerkmensen. Wat doe ik eigenlijk voor kwaad? Ik ga niet naar de bioscoop toe. Ik zit niet op een wereldse sportvereniging. Ik ga niet met mijn goddeloze buurvrouw om. Ik doe niet mee aan het gokken op mijn bedrijf. U kunt van alles verzinnen. Wat doen wij eigenlijk voor kwaad? We zitten nota bene vanmiddag in de kerk! Moet dan tot ons het woord komen: *bekeert u!*? Hebben wij de bekering wel nodig? Wij behoren tot een van de kerkverbanden in ons land die trachten zo nauw mogelijk bij Schrift en belijdenis te blijven. Wij willen daar belijdenis van doen. Wij hebben veel activiteiten ook binnen het kerkelijk leven. Ten behoeve van de zending, van de evangelisatie, van armen, van nooddruffigen. Moet ik bekeerd worden? Ik lees mijn bijbeltje. Ik lees nog wel een dagboek als ik 's avonds naar bed toe ga. Moet ik bekeerd worden? Waarvan moet ik dan bekeerd worden? Ik ben gedoopt. En sommigen zeggen: ik ga ten avondmaal. Waarvan moet ik dan bekeerd worden?

Christus sprak Zijn woorden temidden van het Joodse volk, dat een volk van godsdienst was. Alleen, ze hadden geen Zaligmaker nodig. Zij rusten op hun godsdienst. Zij rusten op hun eigen verdiensten van godsdienstigheid. En ze leefden min of meer naar de regel van de geboden en probeerden die enigermate te houden. Ze waren godsdienstig. Waar moesten ze dan toch van bekeerd worden? *Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen*. Saulus van Tarsen, die leefde toen al. Dat weet u. En hij was buitengewoon godsdienstig en vroom. Hij kende de boeken van Mozes, hij kende al de profeten, hij was een trouwe leerling. Voor zichzelf had hij geen bekering nodig. Want hij was er! Hij was een kind van het verbond, hij was besneden.

Onder ons zouden we zeggen: wij zijn gedoopt! En wij zijn een kind van het genadeverbond. Wij zijn op weg naar de hemel. Zo dacht Saulus van Tarsen. En de Joden zouden later aan de Heere Jezus vragen: *hebben wij dan ook zonde? Zij verstonden de geestelijkheid van de wet niet. En men was altijd bezig om hun eigengerechtigheid op te richten. Niet Christus was hun hoop, maar hun godsdienst was hun hoop.*

En hoe is dat nu in ons leven? Is onze hoop werkelijk op Christus gevestigd? Op Zijn genade alleen? Of is onze hoop gevestigd op onze godsdienst, ons bidden, ons danken, onze trouw aan de kerk, onze trouw aan de belijdenis, zelfs op ons geloven?

Geliefden, als dat zo zal zijn dan eindigt dat in de dood. Dan eindigt dat in wanhoop. Men kan slechts op één wijze gezaligd worden. En dat is door Christus. Door Zijn bloed, door Zijn genoegdoening. Vrede met God door Zijn verdienste. En heiliging door Zijn Geest. Vernieuwing van hart en leven door Zijn Geest. Dat zijn de twee hoofdzaken, *rechtvaardiging en heiliging*. En dat is een werk van God dat Hij werkt door middel van een nieuwe geboorte. Een radicale nieuwe geboorte. *Getrokken worden uit de duisternis tot Gods wonderbaar licht*, geldt niet alleen de heidenen maar geldt ook ons. Losgemaakt worden van ons vertrouwen op onze belijdenis, op onze plichten, op onze godsdienst, op onze gebeden. En zondaar voor God worden, om geworpen te worden op Christus en op Zijn gerechtigheid. En door Hem gezaligd te worden. Het oude leven moet verlaten worden, het zondig leven, en ongelovig leven, en biddeloos leven, en dankeloos leven, het steunen op eigen gerechtigheid. Over dat alles moet men zelfs berouw hebben.

Bekeert u! De Engelse bijbel leest *repent. Heb berouw!* Heb berouw dat u tegen God gezondigd hebt. Heb berouw dat u Hem verlaten hebt. Heb berouw dat u Hem onteerd hebt. Heb berouw dat u de beloofde Zaligmaker nooit omhelst hebt. Heb berouw dat u steunde op alles wat van uzelf is, in de godsdienstige plichten. Heb berouw van al uw vuile zonden die in het geheim gedaan zijn. Waar vader of moeder niet bij waren. Waar anderen niet bij waren, maar die diep in ons hart in ons wonen, in gedachten in woorden en in werken. Heb berouw dat wij God verlaten hebben. Dat wij Zijn beeld waar wij naar geschapen zijn, - zeer goed - verwoest hebben. Dat wij Hem onteerd hebben. Heb berouw. Keer terug. En keert terug met smeking en met geweent.

Bekeert u, is de prediking van Jezus. Hij is daarmee begonnen. En de werkwoordsvorm geeft aan dat hij daarmee voortgegaan is. En dit is de voortzetting van de prediking van Johannes de Doper. En diens prediking is de voortzetting van de profeten onder het Oude Testament. Hoe veel malen hebben de profeten Jeremia, Hoséa en Jesaja niet opgeroepen tot bekering? Het is Gods eis, die gelegd wordt aan het hart van de mens, die onder deze prediking komt.

Er staat niet: *u moet bekeerd worden*. Dat zegt de Heere Jezus niet. Als Hij dat zou zeggen is het natuurlijk wel waar. Als een predikant of een ouderling op huisbezoek, tot u zegt: *u moet bekeerd worden*, dan is dat wel waar. Want de bekering is inderdaad het werk van God de Heilige Geest. En dat wonder moet gebeuren, anders gaat het hopeloos mis. Tot in eeuwigheid mis. Maar zo staat het er niet. Er staat: *bekeert u!* De werkwoordsvorm in het Grieks geeft gebiedende wijs aan, een bevel, een noodzaak. *Bekeert u!*

Dat kan toch niet. Want niemand kan dat. Dat is zo. God heeft daar echter toch recht op. We zijn toch goed door Hem geschapen? En de mens is toch weggelopen? En die heeft toch zichzelf verwoest. En dan kan God toch zeggen, naar Zijn recht: keert weder tot Mij! *Verlaat de slechtigheden, treedt in de weg des verstands*. Daar heeft Hij toch alle recht toe! En dat is ook de prediking die Jezus doet: bekeert u!

Geliefden, dit bevel moet onze ziel raken. U blijft worstelen. En als dat woord uw hart raakt, dan komt u in zielennoed. En dan hoort u het woord uit Jezus' mond, dat een Moorman zijn huid niet kan veranderen. Een neger kan geen blanke worden. En dat een luipaard zijn vlekken niet kan veranderen. Dat kan ook niet. *Evenmin kunt gijlieden goed doen, die geleerd zijt kwaad te doen.* "O God, hoe moet dat dan, als U zegt bekeert u?" De schuld zal gezien en gevoeld worden. Ik heb mijzelf verwoest in de zondeval. Ook onze onmacht zal doorleefd worden. *Al nam u veel zeep, zo zal nochtans uw ongerechtigheid voor Gods aangezicht getekend zijn.*

Geliefden, hebt u het al eens geprobeerd om u te bekeren? Jongens, heb je wel eens gevochten met de zonde in je leven? Meisjes, heb je wel eens gestreden met de zonde in je hart en in je leven? Hoe is dat afgelopen? Heb je die strijd gewonnen? Die strijd verliezen wij. Die strijd verliezen wij. Er is boosheid, vijandschap, onmacht in mijn hart, in uw hart, in jullie hart. *Er is niemand die goed doet.*

"Maar", zegt iemand, "dan zal ik in Jezus gaan geloven. Dat zal helpen." Probeer het maar. En dan ben ik benieuwd hoe het gaat. Weet u wat Jezus zegt? *Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader die Mij gezonden heeft hem trekke.* Hij is de Enige die ons van de macht van de zonde kan verlossen en ons een nieuw hart kan geven. Hij is de enige die onze schuld kan verzoenen en vrede met God kan geven. Hoe moet het dan toch? Heeft de Heere Zich dan niet verkeerd uitgedrukt als hij zegt: *bekeert u?* Had Hij dan niet beter kunnen zeggen: *u moet bekeerd worden?* En dan zal u zeggen: "jaar in jaar uit op huisbezoek zegt de ouderling tegen ons: *u moet bekeerd worden.*" En u zegt "ja." En zo worden we 50, 60, 70, 80 jaar. En er gebeurt niets. Hoe moet het dan toch verder? Had de Heere dan toch niet moeten zeggen: *u moet bekeerd worden.* Waarom zegt Hij toch: *bekeert u!*

- In de eerste plaats heeft Hij recht op uw en mijn leven. Wij zijn goed geschapen. Wij zijn Zijn schepsel.
- In de tweede plaats zegt Hij ook juist daarom, niet wat wij doen *kunnen*, maar wat wij doen *moeten*. Daar heeft hij volkomen recht op.

En geliefden, laat dan een mens maar vastlopen. En laat een mens dan maar totaal onbekeerd worden. En laat hij dan maar ontdekken dat zijn hart zo goddeloos is als de duivel zelf. Laat hij dan maar beleven dat hij dood is door de misdaden en de zonden. En laat hij dan maar zien dat hij Gods gramschap dubbel waardig is. En dat hij van God gescheiden is, laat hij dat dan maar zien en gevoelen. Weet u, dan zal alle eigengerechtigheid en eigendunk en eigenwaardigheid in ons afgebroken worden, opdat er ruimte komt voor dat ene woordje *genade*. Opdat er ruimte zij voor het werk van God in onze ziel. Zodat het bevel: *bekeert u*, ons gebéd wordt. *Bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn.* Hoort dan Gods roepstem. *Bekeert u tot mij met uw ganse hart. Keert weder, uw weg is van mij af. Keert terug.* Of, zoals de Engelse vertaling aangeeft: *Hebt berouw!* Berouw is altijd: *terugkomen*, is altijd *met verdriet terugkomen*. Is altijd met schaamte terugkomen is altijd met schuld terugkomen. *Hebt berouw.*

Dit is God prediking: *bekeert u!* Hiermee stelt de Heere u en mij verantwoordelijk. Ik heb nog nooit gehoord dat als iemand werkelijk tot God bekeerd werd, dat hij later zei: "ik kon het niet helpen dat de Heere mij niet eerder bekeerd had." Hebt u dat wel eens gehoord? U zult die persoon wel horen zeggen: "O, ik heb verdriet in mijn ziel, dat Hij mij geroepen heeft en ik niet geantwoord

heb. Dat Hij aangedrongen heeft tot bekering, maar dat ik mijn eigen weg gegaan ben. *Ze zullen komen met gewezen, en met smeking zal Ik hen voeren.* Onze onmacht zal dan onze schuld worden, omdat wij goed geschapen zijn en wij verantwoordelijk gesteld worden. En het gevolg zal zijn, dat onze ziel gaat bedelen: *Heere, bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn.*
Zingen we eerst uit psalm 51 het vijfde vers.

"Verberg Uw oog van mijn bedreven kwaad."

3. De **aandrang** tot bekering

Het begin van Jezus' prediking. Prediking van de bekering, noodzaak tot bekering en de aandrang tot bekering. Want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Het is de Heere niet onverschillig of een mensenkind zich zal bekeren, ja dan nee. Ook Christus ziet uit naar de dag dat Hij voor Zijn Vader zal staan met een schare die niemand zal kunnen tellen; die Hij heeft mogen toebrengen. In de eerste plaats door Zijn zoen- en kruisverdienste. In de tweede plaats door de werking van Zijn Heilige Geest in het toebrengen van zondaars, in de waarachtige bekering ten leven en het geloof in Zijn Naam.

Christus de schare ziende, werd met innerlijke ontferming bewogen, als Hij deze dingen zegt. *Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.* Dan is er aandrang in Zijn ziel. Wij lezen in de Bijbel dat er blijdschap in de hemel zal zijn voor de engelen als een zondaar zich bekeert. O, wat een blijdschap is er in het hart van de Zaligmaker, als een ellendige zondaar tot God wederkeert met smeking en met gewezen en Gods aangezicht zoekt. Die gevoelt de bekering nodig te hebben, die totale, radicale omkeer. Die heeft de verzoening nodig. Die kan God niet meer missen. *Met mijn ziel heb ik U begeerd in de nacht.* Van zichzelf uitgewerkt geraakt, die geen gebed meer heeft om te bidden en geen zucht meer heeft om te zuchten. Die met de zonde strijdt en de zonde niet laten kan en zijn ziel wordt veroordeeld en geslagen. Die gevoelt de noodzaak van de bekering en het bevel tot geloof, en die niet kan komen tot bekering en niet tot geloof. Kortom, die een gevallen mens is, een Adams kind, dood door de misdaden en de zonden; het *eigendom van de vorst der duisternis.* *O God, wees mij zondaar genadig! Bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn.*

En als hij dan gaat proeven dat dát juist Gods liefste wens is en Zijn liefste werk is, *want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.* God zond Zijn Zoon. En in Christus is deze vergeving van de zonde en de vernieuwing van hart en leven mogelijk geworden. En zal het ook werkelijkheid worden in allen die Hem door de Vader gegeven zijn. Hij hoeft niet af te wachten, want dan zal er niemand komen. Maar Hij is gezonden om Israël te géven bekering en vergeving der zonden.

Geliefden, kom dan met een ledig hart, hoe onwaardig het ook moge zijn, aan de troon der genade: *Heere, ach bekeer ook mij, zo zal ik bekeerd zijn.* Zoals de profeet Jeremia gezegd heeft.

Het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Twee dingen.

- In de eerste plaats, het is het laatste tijdperk. Christus komt weder om te oordelen de levenden en de doden. Er is haast bij. Eén dag is bij God als duizend jaar. Duizend jaar als één dag. Maar niet voor ons. Er is haast bij. *Het*

koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Bekeert u! Paulus zegt: God heeft een dag gesteld waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een Man die Hij daartoe verordineerd heeft; verzekering doende aan allen; namelijk door Hem Die Hij uit de doden opgewekt heeft.

Geliefden, dat dan een heilzame schrik ons en onze kinderen zou bewegen tot het geloof. Bekommering in ons binnenste zal ontstaan: "ik moet met God verzoend worden en mijn hart moet bekeerd worden, opdat ik Gode leven zal. En de zonde en het ongeloof in mij gedood zullen worden. En ik Gode zal mogen leven." *Och, dat mijn wegen gericht werden, om uw inzettingen te bewaren.* Er is dus haast bij. *Heden zo gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet, maar laat u leiden.*

- Tweede betekenis van dit woord is dat God in Christus *nabij* is gekomen. Want het koninkrijk der hemelen is *nabij* gekomen. God is in Christus nabij gekomen. Wat een ontzaglijk wonder. Dat is zo'n wonder dat dit woord tot ons komen mag. Ik lees in de profeet Jesaja dat het volk geen acht slaat op de vermaningen en de nodigheden. In het zesde hoofdstuk lezen wij: *maak het hart van dit volk vet en maak hun oren zwaar en sluit hun ogen opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekeren en Hij het geneze.* Het zal een ontzaglijk oordeel zijn, als dat ook over ons volk zou gekomen zijn, of zal komen. We hebben geen goede boodschap van de hemel meer verdiend. En toch laat Hij in Christus, Die nabij is gekomen, die goede boodschap nog tot ons klinken, hoe onwaardig wij ook zijn: *want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.* Het is Gods goedertierenheid, het is Zijn lankmoedigheid.

In Markus 1 lezen wij - ik gaf het al aan - dezelfde woorden. En in Handelingen 3 vers 26 gaat Petrus preken ná de uitstorting van de Heilige Geest. En dan zegt hij: *God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Dezelfde eerst tot u gezonden, opdat hij ulieden zegenen zou; namelijk dat hij een ieder van u zal afkeren van uw boosheden.* Hoort u dat?

Moet u kreunen in uw bank: "o God, ik ben onbekeerd. Ik kan de zonde niet laten en ik kan U niet liefhebben en de zonde is hatelijk en U bent beminnelijk, maar ik ben goddeloos en dood. En ik ben Uw gramschap dubbel waardig." Och, weet dan, dat God Jezus gezonden heeft, opgewekt heeft opdat Hij Israël zal geven bekering en vergeving der zonden.

Och geliefden, roep dan de Naam van Jezus aan. Want alleen in Hem is volkomen verlossing. In Hem is volkomen verzoening. In Hem kunt ge God tot uw deel verkrijgen. En buiten deze Zaligmaker, Die gekomen is om zondaren zalig te maken, is niets te vinden, totaal niets te vinden. *Al naamt u veel zeep, zo zal toch uw ongerechtigheid voor Gods aangezicht getekend zijn.*

Maar wie tot Christus komt, moede, arm, naakt, schuldig, onwaardig, als een goddeloos monster, die zal ervaren, dat in Hem liefde is. Dat in Hem bekwaamheid is. Dat Zijn bloed reinigt van alle zonden. Dat Zijn geest vernieuwt. Och, roep dan de Naam des Heeren aan, opdat u zalig zal mogen worden en God in uw leven verheerlijkt zal worden. Indien wij geen acht geven op deze liefelijke nodiging en vermaning, zullen wij lezen wat in Mattheüs 11 staat. *Toen begon Hij de steden, in dewelke Zijn krachten meest geschied waren te verwijten, omdat zij zich niet bekeerd hadden.* O ontzaglijk zal het zijn, als Zijn verwijt onze ziel zal treffen! Kom, nu is er nog een Fontein geopend tegen de zonde en tegen de

onreinheid. En Christus is geworden tot een levendmakende Geest. Het begin, en het beginsel van Zijn prediking was: *bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen*. Deze boodschap mag er ook vandaag nog zijn. En dat is een wonder, God zou ons allen kunnen loslaten. Voor eeuwig.

Zijn we het daar echt mee eens? Daar moet je voor ingewonnen worden. Wij zijn gewend onder ons om deze dingen te zeggen. Misschien hebt u ook wel eens de bittere vijandschap in uw hart gevoeld, als God u voor eeuwig zou verdoemen. Maar misschien weet u ook van het ontzaglijke wonder als onze weerstand verbroken wordt. Maar dat in mijn ziel klonk: *wie zijt gij o mens, die tegen God antwoordt?* En dan breekt onze weerstand. Dan verbreekt onze ziel. En juist als wij omkomen, worden wij behouden. Het is geen rekensom. Het is een onuitsprekelijk wonder. Juist daar waar ik wegzink, is de Zaligmaker, Die zegt: *Ik ben nú gekomen*. Gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Hoort toch Zijn stem.

Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: bekeert u. Jongens, meisjes, Zijn stem, bekeert u! En ouderen, Zijn roepstem: bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen! Geliefden, dat een ieder van ons deze roepstem van Christus zal omdraaien in een gebed: *O God, bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn*. Zijn bloed reinigt van alle zonden. En Zijn Geest is krachtig om te vernieuwen. Amen.

Onze slotzang vindt u in psalm 95.

Psalm 95 het vierde vers.

*Want Hij is onze God, en wij
Zijn 't volk van Zijne heerschappij,
De schapen, die Zijn hand wil weiden.
Zo gij Zijn stem dan heden hoort,
Geloofst Zijn heil- en troostrijk woord;
Verhardt u niet, maar laat u leiden.*

Gaat nu heen in vrede en ontvang de zegen des Heeren.

***De genade van de Heere Jezus Christus,
de liefde van God
en de gemeenschap van de Heilige Geest zijn met u allen.
Amen.***